EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 14.10.2011
COM(2011) 644 galīgā redakcija

2011/0277 (NLE)

Priekšlikums

# PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA

**ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importam**

# PASKAIDROJUMA RAKSTS

## 1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

### Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis priekšlikums attiecas uz to, kā antidempinga procedūrā par konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importu piemēro Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (“pamatregula”).

### Vispārīgais konteksts

Šis priekšlikums sagatavots, īstenojot pamatregulu un veicot izmeklēšanu saskaņā ar pamatregulā noteiktajām pamatprasībām un procedūras prasībām.

### Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Pagaidu pasākumi tika noteikti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 446/2011 (OV L 122, 11.05.2011., 47. lpp.).

### Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem un mērķiem

Nepiemēro.

## 2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

### Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Procedūrā iesaistītajām ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja aizstāvēt savas intereses izmeklēšanas laikā saskaņā ar pamatregulas noteikumiem.

### Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

### Ietekmes novērtējums

Šis priekšlikums ir sagatavots, īstenojot pamatregulu.

Pamatregulā nav paredzēts vispārējs ietekmes novērtējums, bet sniegts pilnīgs vērtējamo nosacījumu uzskaitījums.

## 3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

**Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Pievienotais Padomes regulas priekšlikums ir balstīts uz galīgajiem konstatējumiem par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm. Tādēļ tiek ierosināts Padomei pieņemt pievienoto regulas priekšlikumu, kas būtu jāpublicē ne vēlāk kā 2011. gada 11. novembrī.

**Juridiskais pamats**

Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis.

**Subsidiaritātes princips**

Priekšlikums ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

**Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ.

Rīcības forma ir aprakstīta iepriekš minētajā pamatregulā un neparedz valstu lēmumus.

Netiek prasīts norādīt, kā līdz minimumam samazina un proporcionāli priekšlikuma mērķim sadala Savienības, valstu valdību, reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu, uzņēmēju un iedzīvotāju finansiālo un administratīvo slogu.

**Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais instruments: regula.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti, jo pamatregula neparedz alternatīvas.

## 4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

2011/0277 (NLE)

Priekšlikums

# PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA

## ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ("pamatregula")[1], un jo īpaši tās 9. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Eiropas Komisija ("Komisija") iesniedza pēc apspriešanās ar padomdevēju komiteju,

tā kā:

## A. PROCEDŪRA

### 1. Pagaidu pasākumi

(1) Komisija ar Regulu (ES) Nr. 446/2011[2] ("pagaidu regula") ir noteikusi pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu ("AS") importam.

(2) Procedūra tika uzsākta ar paziņojumu par procedūras uzsākšanu, kas tika publicēts 2010. gada 13. augustā[3] pēc tam, kad divi Savienības ražotāji, *Cognis GmbH* (*Cognis*) un *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* (*Sasol*) (abi kopā — "sūdzības iesniedzēji"), 2010. gada 30. jūnijā iesniedza sūdzību. Šie divi uzņēmumi pārstāv ievērojamu daļu, šajā gadījumā vairāk nekā 25 %, no kopējā tā Savienībā izgatavotā ražojuma daudzuma, uz kuru attiecas izmeklēšana.

(3) Kā minēts pagaidu regulas 9. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laika posmu no 2009. gada 1. jūlija līdz 2010. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2007. gada 1. janvāra līdz IP beigām ("attiecīgais periods").

---

[1] OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.
[2] OV L 122, 11.5.2011., 47. lpp.
[3] OV C 219, 13.8.2010., 12. lpp.

## 2. Turpmākā procedūra

(4) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, kuri bija pamatā noteiktajiem pagaidu antidempinga pasākumiem ("informācijas pagaidu izpaušana"), vairākas ieinteresētās personas rakstveidā izteica viedokli par pagaidu konstatējumiem. Personām, kas to lūdza, bija iespēja tikt uzklausītām.

(5) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu saviem galīgajiem konstatējumiem.

(6) Tad visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem tika plānots ieteikt galīga antidempinga maksājuma noteikšanu par konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importu un to summu galīgo iekasēšanu, kas tika nodrošinātas ar pagaidu maksājumu ("informācijas galīgā izpaušana"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja izteikt piezīmes saistībā ar informācijas galīgo izpaušanu.

(7) Mutiskās un rakstveida piezīmes, ko bija iesniegušas ieinteresētās personas, tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā.

# B. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

## 1. Attiecīgais ražojums

(8) Kā noteikts pagaidu regulas 10. un 11. apsvērumā, attiecīgais ražojums ir tādi piesātinātie alifātiskie spirti ar oglekļa atomu virknes garumu C8, C10, C12, C14, C16 vai C18 (neietverot zarotas virknes izomērus), ietverot atsevišķus vienvērtīgos piesātinātos alifātiskos spirtus (ko dēvē arī par "tīrām frakcijām") un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (parasti iedala C8–C10 kategorijā), maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (parasti iedala C12–C14 kategorijā) un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijā C16–C18, ar izcelsmi Indijā, Indonēzijā un Malaizijā, ko patlaban klasificē ar KN kodiem *ex* 2905 16 85, 2905 17 00, *ex* 2905 19 00 un *ex* 3823 70 00.

(9) Pēc pagaidu pasākumu noteikšanas dažas personas sūdzējās par attiecīgā ražojuma definīcijas neskaidrumu. Tās uzskatīja, ka saskaņā ar paziņojumu par procedūras uzsākšanu starp ražojumiem ietilpst tikai lineārie AS, tādējādi izslēdzot AS, kas ietver zarotas virknes izomērus jeb zarotas virknes AS. Citas personas uzskatīja, ka nav jēgas izslēgt AS, kas ietver zarotas virknes izomērus un ir ražoti hidroformilēšanas procesā, jo tiem ir tāds pats izmantojums un tie tirgū konkurē ar lineārajiem AS.

(10) Ir konstatēts, ka visiem AS veidiem, uz ko saskaņā ar 8. apsvērumu attiecas šī izmeklēšana, neatkarīgi no iespējamām ražošanai izmantoto izejvielu atšķirībām vai ražošanas procesu atšķirībām ir tādas pašas vai ļoti līdzīgas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības un tos izmanto vieniem un tiem pašiem mērķiem. Attiecīgā ražojuma iespējamās atšķirības nemaina tā pamatdefinīciju, īpašības vai to, kā dažādas personas to uztver.

(11) Tādēļ būtu jāsaglabā spēkā pagaidu lēmums izslēgt AS, kas ietver zarotas virknes izomērus, no attiecīgo ražojumu klāsta, kā minēts paziņojumā par procedūras

uzsākšanu, un neiekļaut šo uzņēmumu saražotos zarotas virknes AS ES produkcijas definīcijā (ieskaitot arī uzņēmumus, kas ražo AS hidroformilēšanas procesā). Tā kā par attiecīgo ražojumu nav saņemtas citas piezīmes, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 10. un 11. apsvērums.

**2. Līdzīgais ražojums**

(12) Jāatgādina, ka pagaidu regulas 13. apsvērumā pagaidu kārtā tika noteikts, ka lineārie AS un zarotas virknes izomēru AS nav līdzīgi ražojumi un tādēļ dati no ražotājiem, kas ražo AS no zarotas virknes izomēriem, būtu jāizslēdz no kaitējuma analīzes.

(13) Tā kā par līdzīgo ražojumu nav saņemtas citas piezīmes, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 12. un 13. apsvērums.

## C. DEMPINGS

**3. Indija**

*3.1. Normālā vērtība*

(14) Tā kā par normālās vērtības noteikšanu nav saņemtas nekādas piezīmes, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 14. līdz 18. apsvēruma pagaidu konstatējumi.

*3.2. Eksporta cena*

(15) Tā kā par eksporta cenas noteikšanu nav saņemtas nekādas piezīmes, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 19. apsvēruma pagaidu konstatējumi.

*3.3. Salīdzinājums*

(16) Pēc informācijas pagaidu un galīgās izpaušanas abi Indijas ražotāji eksportētāji vēlreiz apgalvoja, ka viņu pārdevumi IP laikā vienam no sākotnējiem sūdzības iesniedzējiem Savienībā nebūtu jāņem vērā, aprēķinot dempinga starpību (skatīt pagaidu regulas 22. apsvērumu). Uzņēmumi savā apgalvojumā balstījās uz to, ka PTO Antidempinga nolīguma 9.1. pantā ir paredzēts — nosakāmais maksājums ir dempinga starpība pilnā apjomā vai mazāks. Indijas ražotāji eksportētāji arī atsaucās uz PTO Antidempinga nolīguma 2.4. pantu, kurā minēts, ka veic taisnīgu salīdzinājumu starp eksporta cenu un normālo vērtību. Viņi apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs tajā pašā laikā, kad gatavojis sūdzību, ir vienojies ar viņiem par ļoti lielu daudzumu iepirkšanu par ļoti zemām cenām un ka tādēļ šo darījumu cenas nav noteiktas godīgi, un šā iemesla dēļ šos darījumus nebūtu jāiekļauj dempinga aprēķinos.

(17) Vispirms jāatzīmē — tas, ka PTO Antidempinga nolīgums dod iespēju noteikt maksājumu zemāku par dempinga starpību pilnā apjomā, nerada pienākumu tā rīkoties. Pamatregulas 9. panta 4. punktā tikai noteikts pienākums ierobežot antidempinga maksājumu tādā līmenī, lai tas būtu pietiekams kaitējuma novēršanai. Turklāt nav nekādu pierādījumu, ka puses nebūtu brīvprātīgi vienojušās par cenām. Izpētot attiecīgā sūdzības iesniedzēja veiktos pirkumus kopumā, atklājās, ka cenas, par kurām tika panākta vienošanās ar abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem, bija līdzīgas cenām par attiecīgā sūdzības iesniedzēja salīdzināmu ražojumu pirkumiem no citiem piegādātājiem. Turklāt atklājās, ka sūdzības iesniedzējs attiecīgo ražojumu ir

importējis no Indijas ražotājiem eksportētājiem jau vairākus gadus, ne tikai IP laikā. Viens ražotājs eksportētājs uzklausīšanā, kuru vadīja uzklausīšanas amatpersona, arī paziņoja, ka viņa cenas attiecīgajam sūdzības iesniedzējam ir bijušas strukturāli zemākas nekā cenas citiem klientiem. Jāsecina — nav pierādījumu, ka cenas nebūtu noteiktas godīgi tikai tādēļ, ka pārdošana notikusi sūdzības iesniedzējam, un ar šo tiek apstiprināts, ka apgalvojums tiek noraidīts.

(18) Pēc informācijas pagaidu un galīgās izpaušanas abi Indijas ražotāji eksportētāji atkārtoja savu prasību pēc korekcijas sakarā ar valūtas konvertāciju atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktam, norādot, ka no 2009. gada novembra ir noticis ilgstošs Indijas rūpijas (INR) vērtības pieaugums pret euro (EUR), kas ir izkropļojis dempinga aprēķinus (skatīt pagaidu regulas 23. apsvērumu). Abi ražotāji eksportētāji atzina, ka viņu pārdošanas cenas IP otrajā pusē ir bijušas augstākas nekā IP pirmajā pusē, tomēr viņi apgalvoja, ka šī tendence ir bijusi vienīgi sakarā ar izejmateriālu cenu pieaugumu un tirgus situācijas vispārēju uzlabošanos pēc ekonomikas krīzes beigām un ka tas nav atspoguļojis INR vērtības pieaugumu pret EUR. Turklāt uzņēmumi apgalvoja, ka pat tad, ja tie būtu spējuši regulāri un īsā termiņā pielāgot savas cenas, viņi nekad nebūtu varējuši paredzēt valūtas maiņas kursu attīstību nākotnē.

(19) Izmeklēšanā atklājās — pat ja INR vērtība pret EUR IP otrajā pusē pakāpeniski pieauga, katra Indijas ražotāja eksportētāja galveno ražojumu cenas vairākiem galvenajiem klientiem faktiski mainījās ik mēnesi, jo īpaši IP otrajā pusē. Tādēļ nav nekādu norāžu, ka cenas pārdevumiem uz Savienību nevarēja tikt mainītas, lai atspoguļotu arī valūtas kursu izmaiņas 60 dienu laikā, kā paredzēts pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktā un PTO Antidempinga nolīguma 2.4.1. pantā. Tā kā vairākos gadījumos cenas tika mainītas bieži, varēja tikt atspoguļotas arī jebkādas valūtas kursu izmaiņas. Turklāt tas apliecina, ka AS tirgum kopumā ir pieņemamas biežas cenu maiņas. Tādēļ, pat ja cenas tika mainītas retāk, nav pierādījumu, ka tas nebūtu saskaņā ar pušu uzņēmējdarbības lēmumiem. Tas, ka cenas var strauji pielāgot, lai atspoguļotu tirgus situācijas izmaiņas (šajā gadījumā saskaņā ar apgalvojumiem — valūtas kursu izmaiņas), deva Indijas ražotājiem eksportētājiem iespēju atspoguļot šīs izmaiņas savās pārdošanas cenās, ja viņi to būtu vēlējušies izdarīt virknē gadījumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, korekcija sakarā ar valūtas konvertāciju nav pamatota un prasība tiek noraidīta.

(20) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens Indijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka korekciju sakarā ar netiešo nodokļu atšķirībām saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, kas tika piemērota dažiem ražojuma veidiem, būtu bijis jāpiemēro arī ražojumiem un maisījumiem ar atomu virknes garumu C12 un C14, jo nodokli par šiem ražojumiem izmantotajiem izejmateriāliem pēc ražojuma eksportēšanas atlīdzināja. Tomēr izmeklēšanas laikā netika iesniegta nekāda uzņēmumu telpās pārbaudāma informācija par to, ka šie nodokļi patiešām pēc tam būtu atlīdzināti. Pēc informācijas galīgās izpaušanas uzņēmums apgalvoja, ka tā piezīmes ir pārprastas un ka visi izejmateriāli, kuri izmantoti, lai ražotu ražojumus un maisījumus ar atomu virknes garumu C12 un C14, ir importēti bez nodokļa. Tā kā, ja šos izejmateriālus pēc tam iestrādā iekšzemes tirgū pārdotos ražojumos, ir jāmaksā netiešs nodoklis, uzņēmums par šiem konkrētajiem ražojuma veidiem pieprasīja normālās vērtības koriģēšanu. Tomēr pārbaudes laikā iesniegtie pierādījumi liecina, ka konkrēto izejmateriālu, kas vajadzīgi ražojumu veidu ar atomu virknes garumu C12 un C14 ražošanai un kas IP laikā importēti bez nodokļa, pietika, lai uzņēmums saražotu

tikai nelielu daļu šā ražojuma eksporta pārdevumu IP laikā. Tādēļ ir skaidrs, ka vismaz divas trešdaļas eksportētā ražojuma ar atomu virknes garumu C12 un C14 bija saražoti ar izejmateriāliem, par kuriem importa nodoklis bija ticis samaksāts. Tā kā uzņēmums nesniedza pierādījumus tam, ka kādi no šiem bez nodokļa importētajiem izejmateriāliem būtu izmantoti eksporta pārdevumiem uz ES, nevis eksporta pārdevumiem uz trešām valstīm, šī prasība tiek noraidīta.

(21) Tā kā par salīdzinājumu nav saņemtas nekādas citas piezīmes, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 20. un 23. apsvērums.

*3.4. Dempinga starpība*

(22) Tā kā par dempinga starpības aprēķināšanu nav saņemtas nekādas piezīmes, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 24. līdz 26. apsvērums.

(23) Šāds ir galīgi noteiktais dempinga apjoms, ko izsaka kā procentuālo daļu no *CIF* neto cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas.

| Uzņēmums | Galīgā dempinga starpība |
|---|---|
| *Godrej Industries Limited* | 9,3 % |
| *VVF Limited* | 4,8 % |
| Visi pārējie uzņēmumi | 9,3 % |

**4. Indonēzija**

*4.1. Normālā vērtība*

(24) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka darījumu rentabilitātes pārbaudē pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas atsevišķiem darījumiem nevajadzēja noteikt pēc apgrozījuma un ka tādēļ vairāki darījumi ir izrādījušies nerentabli. Šis apgalvojums tika izskatīts, tomēr tika secināts, ka atsevišķu darījumu pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu noteikšana pēc apgrozījuma ir piemērotāka, ņemot vērā šo izdevumu raksturu, kas vairāk saistīti ar vērtību, nekā ar apjomu. Jāatzīmē, ka katram ražojuma veidam noteikto pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu kopējā summa paliek nemainīga neatkarīgi no tā, kuru no abām metodēm izmanto šo izmaksu noteikšanai atsevišķiem darījumiem. Visbeidzot, darījumi, kuru rentabilitātes pārbaudes iznākumu ražotājs eksportētājs apšaubīja, tika pārbaudīti vēlreiz, un tika apstiprināts, ka šie darījumi ir bijuši nerentabli. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(25) Tas pats Indonēzijas ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka, nosakot peļņas līmeni, ko izmanto normālās vērtības iegūšanā, nebūtu jāizslēdz peļņa no pārdevumiem, par kuriem konstatēts, ka tie ražojuma veida līmenī nav notikuši parastā tirdzniecības apritē, jo rentabli bijuši vairāk nekā 80 % no visiem iekšzemes pārdevumiem. Attiecībā uz šo apgalvojumu jāatgādina, ka to, kādi pārdevumi notiek parastā tirdzniecības apritē, nosaka ražojuma veidu līmenī, kā paskaidrots pagaidu regulas 29. līdz 32. apsvērumā, jo tas ir vispiemērotākais veids, kā precīzi salāgot pārdošanas

cenas ar attiecīgajiem ražošanas izdevumiem. Turklāt pamatregulas 2. panta 6. punkts neizslēdz iespēju vajadzības gadījumā sadalīt ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, pa ražojuma veidiem. Tādēļ pārdevumi ārpus parastās tirdzniecības aprites ražojuma veida līmenī tiek izslēgti no tās peļņas aprēķināšanas, kuru izmanto normālās vērtības iegūšanā. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(26) Tas pats Indonēzijas ražotājs eksportētājs arī apgalvoja — iegūstot normālo vērtību atsevišķiem ražojuma veidiem, nav atskaitītas nekādas pielaides, lai normālās vērtības novestu atpakaļ ražotāja cenas līmenī. Apgalvojums tika ņemts vērā un aprēķins attiecīgi grozīts.

(27) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par normālās vērtības noteikšanu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 27. līdz 33. apsvēruma pagaidu konstatējumi, tos koriģējot, kā norādīts 26. apsvērumā iepriekš.

*4.2. Eksporta cena*

(28) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka nav sniegts pamatojums ne tam, kādēļ cenu tā saistītajam importētājam uzņēmumam Savienībā uzskata par neuzticamu, ne arī tam, kā veido eksporta cenu attiecībā uz šiem pārdevumiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Attiecībā uz to jāatzīmē, ka transfēra cenas starp saistītām personām netiek uzskatītas par uzticamām, jo tās var būt mākslīgi noteiktas citādos līmeņos atkarībā no tā, kas attiecīgajiem saistītajiem uzņēmumiem ir izdevīgāk. Tādēļ, ja eksporta cenas veidošanā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu izmanto saprātīgu peļņas normu neatkarīgi no faktiskās peļņas saistībā ar transfēra cenām, iespējams izvairīties no izkropļojumiem, kuri var rasties no transfēra cenām. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(29) Attiecībā uz eksporta pārdevumiem uz Savienību ar Savienībā esošu saistītu importētāju starpniecību abi Indonēzijas eksportētāji pēc informācijas pagaidu izpaušanas apgalvoja, ka peļņas norma, kas izmantota eksporta cenas veidošanā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, nav pareiza. Viņi abi uzskatīja, ka pagaidu posma aprēķiniem izmantotā peļņa attiecās tikai uz vienu importētāju, kurš sadarbojās daļēji, un tā netika pārbaudīta, tādēļ tā nav uzticama. Viņi ierosināja izmantot 5 % peļņu, kā tas ticis darīts citās izmeklēšanās. Ņemot vērā neatkarīgo importētāju zemo sadarbības līmeni šajā izmeklēšanā, šis apgalvojums tiek pieņemts un tiek piemērots 5 % peļņas līmenis, kas atbilst peļņas līmenim citās izmeklēšanās tajā pašā nozarē.

(30) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par salīdzinājumu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 34. līdz 36. apsvēruma konstatējumi, tos koriģējot, kā norādīts 29. apsvērumā iepriekš.

*4.3. Salīdzinājums*

(31) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas abi Indonēzijas eksportētāji norādīja, ka pārdevumiem ar attiecīgo trešās valstīs esošo saistīto tirgotāju starpniecību nevajadzēja veikt korekciju attiecībā uz komisijas maksu starpību saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Abi uzņēmumi apgalvoja, ka to ražošanas uzņēmumi Indonēzijā un attiecīgie saistītie tirgotāji Singapūrā veido vienotu saimniecisku vienību un ka tirgotāji trešā valstī darbojas kā ar tiem saistīto Indonēzijas uzņēmumu

eksporta nodaļa. Tomēr abos gadījumos rēķinus par iekšzemes pārdevumiem un par dažiem eksporta pārdevumiem uz trešām valstīm izraksta tieši ražotājs Indonēzijā, bet tirgotāji Singapūrā saņem īpašu komisijas maksu. Vienam no Indonēzijas uzņēmumiem šī komisijas maksa ir minēta līgumā, kas attiecas tikai uz eksporta pārdevumiem. Turklāt tirgotāji trešā valstī pārdod arī citu ražotāju ražojumus un vienā gadījumā arī no nesaistītiem ražotājiem. Abi saistītie tirgotāji Singapūrā tādējādi nepārprotami rīkojas līdzīgi aģentiem, kuri strādā par komisijas maksu. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(32) Pēc informācijas galīgās izpaušanas Indonēzijas valdība un viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs atkal atgādināja par vienoto saimniecisko vienību, kas minēta iepriekšējā apsvērumā. Viņi apgalvoja, ka lietā *Matsushita v Council*[4] Tiesa ir lēmusi — tas, ka ražotājam ir zināmas pārdošanas funkcijas, nenozīmē, ka ražošanas uzņēmums un tirdzniecības uzņēmums nevar veidot vienotu saimniecisku vienību. Tāpat viņi arī apgalvoja, ka pārdošana uz trešām valstīm, ko eksportētājs veic tieši un neiesaistot tirgotāju Singapūrā, ir tikai maza daļa no eksporta pārdevumiem un ka Pirmā instances tiesa savā *Interpipe* nolēmumā[5] ir paziņojusi — mazi pārdevumu apjomi, kurus tieši veic ražotājs, nav pamats apgalvojumam, ka nepastāv vienota saimnieciska vienība. Visbeidzot viņi atsaucās uz nolēmumu *Canon v Council*[6], kurā tas, ka pārdošanas apakšuzņēmums darbojās arī kā citu uzņēmumu ražojumu izplatītājs, neietekmēja konstatējumu par vienotu saimniecisku vienību.

(33) Pat ja lietā *Matsushita v Council* Tiesa norādīja, ka iestādēm tajā gadījumā vajadzēja uzskatīt, ka ražotājs kopā ar vienu vai vairākiem izplatīšanas uzņēmumiem, kurus tas kontrolē, veido saimniecisku vienību, lai gan tas pats veic dažas pārdošanas funkcijas, no tā obligāti neizriet, ka būtu pienākums vienmēr uzskatīt ražotāju un ar to saistītos pārdošanas uzņēmumus par vienotu saimniecisku vienību. Turklāt pretēji Indonēzijas ražotājam eksportētājam ražotājs lietā *Matsushita v Council* pats neveica nekādu tiešu pārdošanu. Otrkārt, *Interpipe* nolēmumā tas, ka ražotāja eksportētāja tiešie pārdevumi bija tikai neliela daļa no kopējā pārdevumu apjoma uz ES, bija tikai viens Pirmās instances tiesas analizētais elements. Jānorāda, ka Tiesa uzsvēra faktu, ka šie tiešie pārdevumi notika uz jaunajām dalībvalstīm tikai pārejas periodā. Turpretī šajā gadījumā esošie pierādījumi liecina, ka ražotāja tieši veiktie pārdevumi uz konkrētām trešām valstīm nav pagaidu pārdevumi, bet — vismaz principā — strukturāli, t.i., pastāvīgi. Turklāt katram attiecīgajam ražotājam šie pārdevumi ir ievērojama daļa no tā iekšzemes pārdevumiem. Visbeidzot, lietā *Canon v Council* ražotāja eksportētāja pārdošanas apakšuzņēmuma pārdevumi iekšzemes tirgū ietvēra arī citus ražojumus, kurus tikai pārdeva ar citu zīmolu, bet kurus tomēr bija ražojis pats ražotājs eksportētājs. Tāpēc šis apgalvojums atkal tiek noraidīts.

(34) Viens Indonēzijas uzņēmums arī apgalvoja, ka pat tad, ja vienotas saimnieciskas vienības jēdziens netiek pieņemts, Komisija ir noteikusi "dubultu normu", atskaitot no eksporta cenas neatkarīgiem klientiem Savienībā gan peļņu saistītajam importētājam

---

4 *Matsushita Electric Industrial Co. Ltd and Matsushita Electric Trading Co. Ltd v Council of the European Communities*, lieta nr. C-175/87, Tiesas 1992. gada 10. marta nolēmums.

5 *Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT and Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT v Council of the European Union*, lieta nr. T-249/06, Pirmās instances tiesas 2009. gada 10. marta nolēmums.

6 *Canon Inc v Council of the European Communities*, lieta nr. C-171/87, Tiesas 1992. gada 10. marta nolēmums.

Savienībā, gan arī komisijas maksu saistītajam tirgotājam trešā valstī. Tomēr abi šie maksājumi ir ņemti vērā dažādu iemeslu dēļ un abi ir atskaitīti atsevišķi. Kā paskaidrots 28. apsvērumā, veicot eksporta pārdošanu ar saistītu importētāju starpniecību Savienībā, eksporta cenu veido saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, proti, pamatojoties uz cenu, par kādu importētie ražojumi tiek tālāk pārdoti pirmajam neatkarīgajam pircējam. Šādos gadījumos korekcija attiecībā uz konkrēto peļņu ir jāveic, lai noteiktu ticamu eksporta cenu pie Savienības robežas. Turpretim komisijas maksa saistītajam tirgotājam trešā valstī ir atskaitīta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(35) Viens uzņēmums pieprasīja, ka gadījumā, ja eksporta cenu koriģē attiecībā uz komisijas maksu saistītajam tirgotājam trešā valstī saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, identiski jākoriģē arī normālā vērtība, jo šis tirgotājs koordinē arī iekšzemes pārdevumus. Tomēr rakstveida līgums starp tirgotāju un ražotāju Indonēzijā attiecas tikai uz eksporta pārdevumiem. Turklāt faktūrrēķinus par iekšzemes pārdevumiem izraksta uzņēmums Indonēzijā. Tāpēc šī prasība tiek noraidīta.

(36) Attiecībā uz korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu tiek uzskatīts par lietderīgu izmantot samērīgu peļņas normu neatkarīgi no faktiskās peļņas saistībā ar transfēra cenām, lai izvairītos no izkropļojumiem, kuri var rasties no transfēra cenām. Tādēļ trešā valstī esošo tirgotāju faktiskās peļņas normas, kas tika izmantotas aprēķiniem pagaidu posmā, tika aizstātas ar 5 % peļņu, kuru uzskata par saprātīgu peļņu par tirdzniecības uzņēmumu darbību ķīmijas nozarē, kā jau tas darīts iepriekš[7].

(37) Vēl viens Indonēzijas uzņēmums apgalvoja, ka Komisija ir divas reizes atskaitījusi komisijas maksu par pārdevumiem, kas veikti ar tā Savienībā esošā saistītā importētāja starpniecību. Uzņēmums uzskatīja, ka ir veikta korekcija gan attiecībā uz saistītā importētāja pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām, gan arī attiecībā uz komisijas maksu kā tiešās pārdošanas izmaksām, veidojot eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Tā kā komisijas maksa jau ir iekļauta pārdošanas, vispārējās un administratīvajās izmaksās, komisijas maksa ir atskaitīta divreiz. Šis apgalvojums tika atzīts par pamatotu, un aprēķins tika attiecīgi grozīts.

(38) Viens uzņēmums no jauna pieprasīja korekciju saistībā ar fizikālo pazīmju atšķirībām, pamatojoties uz to, ka tas uz ES eksportē attiecīgo ražojumu gan šķidrā, gan cietā veidā, savukārt iekšzemes tirgū tas pārdod to tikai cietā veidā, un ka cenas par ražojumu, uz kuru attiecas izmeklēšana, šķidrā veidā ir mazākas par tā cenām cietā veidā (skatīt pagaidu regulas 39. apsvērumu). Lai pamatotu savu prasību, uzņēmums iesniedza kopijas no diviem rēķiniem par pārdevumiem citos eksporta tirgos. Tomēr šajā procedūras vēlajā posmā šos pierādījumus nebija iespējams pārbaudīt, tāpat arī nevarēja pārliecināties, ka norādītā starpība attiecas uz visiem gadījumiem, kuros ir minētās fizikālo pazīmju atšķirības. Tāpēc šī prasība tiek noraidīta.

---

[7] Piemēram, attiecībā uz Krievijas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes granulveida politetrafluoretilēnu (PTFE), OV L 144, 8.6.2005., 11. lpp. un uz Amerikas Savienoto Valstu, Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes peroksisulfātiem (persulfātiem), OV L 97, 12.4.2007., 6. lpp.

(39) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens Indonēzijas eksportētājs apgalvoja, ka procentu likme, kas pagaidu regulā izmantota, lai aprēķinātu ar to saistītā Savienībā esošā importētāja kredīta izmaksas, ir neproporcionāla, un ierosināja izmantot procentu likmi, kura balstīta uz *Deutsche Bundesbank* publicētajiem skaitļiem attiecībā uz IP. Tā kā procentu likme, kuru pagaidu regulā izmantoja, lai aprēķinātu šā uzņēmuma kredīta izmaksas, balstījās uz citu personu iesniegto informāciju un tādēļ tā atspoguļo viņu konkrēto finansiālo stāvokli, kas, iespējams, atšķiras no konkrētā saistītā importētāja stāvokļa, apgalvojums tika pieņemts un aprēķins attiecīgi grozīts.

(40) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par salīdzinājumu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 37. līdz 40. apsvēruma konstatējumi, tos koriģējot, kā norādīts 36., 37. un 39. apsvērumā iepriekš.

*4.4. Dempinga starpība*

(41) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par dempinga starpības aprēķināšanu, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 41. līdz 42. apsvērums.

(42) Šāds ir galīgi noteiktais dempinga apjoms, ko izsaka kā procentuālo daļu no CIF neto cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas.

| Uzņēmums | Pagaidu dempinga starpība |
|---|---|
| *P.T. Ecogreen Oleochemicals* | 7,3% |
| *P.T. Musim Mas* | 5,4% |
| Visi pārējie uzņēmumi | 7,3% |

## 5. Malaizija

*5.1. Normālā vērtība*

(43) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens no Malaizijas ražotājiem eksportētājiem apgalvoja, ka rentabilitātes pārbaudē, lai novērtētu darījumu norisi parastā tirdzniecības apritē (skatīt pagaidu regulas 46. apsvērumu), nevajadzēja balstīties uz vidējām svērtām gada ražošanas izmaksām, bet gan vajadzēja izmantot katra iekšzemes darījuma atsevišķās izmaksas, ņemot vērā galveno izejmateriālu ikdienas cenu svārstības. Attiecībā uz šo apgalvojumu jāatzīmē, ka Komisija rentabilitātes pārbaudē kā standartu konsekventi izmanto vidējo svērto ražošanas izmaksu datus. Šo formātu uzņēmums ievēroja savā atbildē uz anketas jautājumiem, un tas bija pamatā pārbaudes apmeklējumam uzņēmuma telpās, kur uzņēmuma paziņotie dati tika saskaņoti ar uzņēmuma grāmatvedību. Prasība izmantot uz darījumiem balstītas ražošanas izmaksas, kas būtu ievērojama atkāpe no Komisijas parastās prakses, pirmo reizi parādījās uzņēmuma piezīmēs par informācijas pagaidu izpaušanas dokumentu, un attiecīgos skaitļus tādēļ nebija iespējams pārbaudīt uzņēmuma telpās. Tāpat arī jāatzīmē, ka atsevišķo darījumu izmaksu lapas, ko uzņēmums iesniedza savas prasības pamatojumam, lielā mērā balstās uz aplēsēm un tādēļ nesniedz precīzākus un raksturīgākus izmaksu datus par tiem, kurus uzņēmums paziņoja sākotnēji un kuri tika pārbaudīti uzņēmuma telpās. Visbeidzot jāatzīmē, ka iesniegtās jaunās izmaksu lapas

struktūra neļauj to saskaņot ar attiecīgo daļu pārvaldes ziņojumos, kuri tika pārbaudīti uzņēmuma telpās. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(44) Malaizijas eksportētājs, kuram nebija nekādu iekšzemes pārdevumu (skatīt pagaidu regulas 51. apsvērumu), apgalvoja, ka normālās vērtības aprēķināšanai izmantotās pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu summas un peļņas summas nevajadzētu noteikt, balstoties uz vidējo svērto rādītāju no faktiskajām summām, kas noteiktas diviem pārējiem ražotājiem eksportētājiem, kuri pārdod līdzīgo ražojumu Malaizijas tirgū. Uzņēmums paziņoja, ka šie skaitļi nav reprezentatīvi, jo uzņēmums izmanto citādas ražošanas metodes ar citiem izejmateriāliem. Attiecībā uz šo apgalvojumu jāatgādina, ka normālās vērtības aprēķināšanai tika izmantotas paša uzņēmuma ražošanas izmaksas. Tikai summas saistībā ar pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām tika balstītas uz skaitļiem, kuri bija iegūti no diviem pārējiem Malaizijas ražotājiem eksportētājiem. Peļņas summa tika iegūta, kā paskaidrots turpmāk 45. apsvērumā. Otrkārt, uzņēmums nepaskaidroja minēto izmantotās ražošanas metodes ietekmi uz pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām. Turklāt jānorāda, ka ar minēto citādo ražošanas metodi tiek saražota tikai neliela daļa uzņēmuma produkcijas, tupretī ievērojama daļa produkcijas tiek ražota ar tādiem pašiem ražošanas procesiem un ar tādiem pašiem izejmateriāliem kā pārējiem diviem Malaizijas ražotājiem. Tādēļ tiek secināts, ka uzņēmums nav pierādījis, ka izmantotie skaitļi nav reprezentatīvi, un attiecīgais apgalvojums tiek noraidīts.

(45) Tas pats Malaizijas eksportētājs apgalvoja arī, ka gadījumā, ja Komisija pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu noteikšanai tomēr izmanto datus no diviem pārējiem eksportētājiem, šiem datiem būtu jābalstās uz vidējiem svērtiem rādītājiem par visiem šo ražotāju eksportētāju iekšzemes darījumiem, nevis tikai par rentablajiem darījumiem. Šī prasība principā tika pieņemta. Tādējādi attiecībā uz pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām tiek apstiprināts, ka normālās vērtības aprēķināšanai tika izmantotas abu Malaizijas ražotāju eksportētāju vidējās pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas par visiem to iekšzemes darījumiem. Šim aprēķinam izmantotie skaitļi tika pārbaudīti apmeklējumos attiecīgajos Malaizijas uzņēmumos. Attiecībā uz peļņas noteikšanu jāatzīmē, ka peļņas apjomu nebija iespējams noteikt, balstoties uz abu pārējo ražotāju eksportētāju attiecīgajām summām. Ar šādiem aprēķiniem iegūtais rezultāts kopumā norāda uz zaudējumiem. Tādēļ šādi peļņu nebija iespējams noteikt. Ņemot to vērā, tiek noraidīts Malaizijas eksportētāja apgalvojums, ka normālās vērtības veidošanai kā peļņas apjomu var izmantot skaitli ar mīnus zīmi. Pats peļņas jēdziens nozīmē, ka summai ir jābūt ar plus zīmi. Tāpat tika apsvērta iespēja peļņas apjomu noteikt, pamatojoties uz Malaizijas ražotāja eksportētāja rentablajiem pārdevumiem, bet šī pieeja tika noraidīta, jo tā būtu pretrunā ar PTO secinājumiem lietā par kokvilnas gultas veļas importu no Indijas[8]. Tādēļ saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu peļņas aprēķinam jābalstās uz jebkādu citu saprātīgu metodi, un, tā kā nav pieejami nekādi citi dati, par vispiemērotāko peļņas noteikšanai tika uzskatīta ilgtermiņa komerciālā procentu likme Malaizijā. Šī metode tika uzskatīta par konservatīvu, pamatotu un vispiemērotāko pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Jāatzīmē, ka šādi noteiktā peļņas norma nepārsniedz peļņu, ko gūst citi ražotāji eksportētāji, pārdodot tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumus izcelsmes valsts iekšzemes tirgū.

[8] WT/DS141/AB/R, pieņemti 2001. gada 12. martā.

(46) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par normālās vērtības noteikšanu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 44. līdz 51. apsvēruma provizoriskie konstatējumi, tos koriģējot, kā paskaidrots 45. apsvērumā iepriekš.

*5.2. Eksporta cena*

(47) Attiecībā uz eksporta pārdevumiem uz Savienību ar Savienībā esošu saistītu importētāju starpniecību abi Malaizijas eksportētāji pēc informācijas pagaidu izpaušanas apgalvoja, ka peļņas norma, kas izmantota eksporta cenas veidošanā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, nav pareiza. Viens no uzņēmumiem sava apgalvojuma pamatošanai norādīja uz dažu ar to nesaistītu Eiropas tirgotāju rentabilitātes rādītājiem IP laikā. Attiecībā uz to jāatzīmē, ka šos skaitļus nevar uzskatīt par reprezentatīviem, jo tirgotāji ir norādījuši, ka tie tirgojas ar visdažādākajiem ķīmiskiem izstrādājumiem, turklāt vienā gadījumā tirgotājs ir arī ražotājs. Tādēļ tie nav pieņemami kā uzticams atskaites punkts. Otrs uzņēmums apgalvoja, ka tā saistītais importētājs ES nav uzskatāms par izplatītāju, bet gan par saistītu aģentu, un tādēļ korekcijai attiecībā uz pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām un peļņu, veidojot eksporta cenu, nevajadzētu pārsniegt tās komisijas maksas procentuālo apjomu, ko parasti saņem šajā nozarē tirgojoši neatkarīgi aģenti. Uzņēmums kā atsauci iesniedza savas vienošanās ar neatkarīgiem aģentiem. Šis apgalvojums tika vēl vairāk attīstīts pēc informācijas galīgās izpaušanas, norādot, ka volframa elektrodu lietā[9] nesaistīta importētāja peļņa tika uzskatīta par uzticamu un izmantota eksporta cenas veidošanā. Atbildot uz šo apgalvojumu, jānorāda, ka pamatregulas 2. panta 9. punktā nav paredzēta atšķirīga attieksme pret saistītiem importētājiem, kuri, iespējams, darbojas kā izplatītāji, un importētājiem, kuri, iespējams, darbojas kā aģenti. Pamatregulas 2. panta 9. punktā noteikts, ka jāveic korekcija attiecībā uz visām izmaksām, kas radušās starp importēšanu un tālākpārdošanu, kā arī attiecībā uz gūto peļņu. Turklāt jānorāda — izmeklēšanā atklājās, ka saistītais uzņēmums atrodas Savienībā. Tas cita starpā apstrādā klientu pakalpojumus un izraksta rēķinus par attiecīgo ražojumu, ko saražojis ar to saistītais eksportētājs, kā arī ir atbildīgs par ES atmuitošanas procedūru nokārtošanu. Tas, ka saistītais eksportētājs pirms importēšanas veic noteiktas darbības, nenozīmē, ka eksporta cenu nedrīkst noteikt, pamatojoties uz tālākpārdošanas cenu pirmajam neatkarīgajam pircējam, piemērojot nepieciešamās korekcijas saskaņā ar 2. panta 9. punktu. Darbību atšķirība salīdzinājumā ar citiem saistītiem importētājiem, uz kuru norāda uzņēmums, parasti atspoguļojas pārdošanas, vispārējās un administratīvajās izmaksās, kur Komisija izmantoja uzņēmuma faktiskos datus. Tādēļ šo apgalvojumu nevar pieņemt. Tāpat jāatzīmē arī tas, ka minētajā volframa elektrodu lietā saistītais importētājs bija integrēts saistītās uzņēmumu grupas ražotajā pakārtotajā ražojumā un papildus tirdzniecības uzņēmuma funkcijām veica arī citas darbības. Šādas sarežģītas struktūras dēļ nesaistīto importētāju peļņa netika atzīta par pietiekami reprezentatīvu. Situācija minētajā gadījumā nav salīdzināma ar attiecīgo Malaizijas saistīto importētāju, kurš veic tikai tirdzniecības funkcijas. Tomēr iepriekš 29. apsvērumā paskaidroto iemeslu dēļ attiecīgo peļņas normu koriģē uz 5 %. Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par eksporta noteikšanu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 52. līdz 54. apsvēruma provizoriskie konstatējumi, tos koriģējot, kā paskaidrots iepriekš.

[9] Padomes Regula (EK) Nr. 260/2007, 9.3.2007., OV L 72, 13.3.2007., 1. lpp., 25. apsvērums.

*5.3. Salīdzinājums*

(48) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens Malaizijas eksportētājs no jauna atkārtoja savu apgalvojumu (skatīt arī pagaidu regulas 57. apsvērumu), ka tā saistītais importētājs Savienībā faktiski ir ražotāja eksporta nodaļa un ka atskaitījumi ražotāja eksporta cenas noteikšanā būtu pārliecīgi, ja tiktu veiktas pilna apjoma korekcijas attiecībā uz pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām un uz peļņu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Uzņēmums norādīja, ka alternatīvi būtu jāveic līdzīga korekcija, aprēķinot normālo vērtību. Šis apgalvojums tika iesniegts no jauna piezīmēs pēc informācijas galīgās izpaušanas. Tomēr netika norādīti nekādi jauni argumenti, kas liktu mainīt attiecīgos secinājumus. Jāatgādina, ka rēķinus izdeva saistītais uzņēmums klientiem Savienībā un maksājumus saņēma saistītais uzņēmums no klientiem Savienībā. Turklāt jānorāda, ka pārdevumi, ko veica saistītais uzņēmums, ietvēra uzcenojumu. Tāpat arī saistītā uzņēmuma grāmatvedības dati liecina, ka tas uzņēmās parastās pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, kas rodas starp importēšanu un tālākpārdošanu. Tāpēc saistītais uzņēmums patiešām veic tipiskas importētāja funkcijas. Visbeidzot jāatzīmē, ka ražotājs Malaizijā arī veica tiešus pārdevumus neatkarīgiem klientiem Savienībā un citās valstīs. Šajā pēdējā jautājumā uzņēmums atsaucās uz *Interpipe* nolēmumu, argumentējot līdzīgi kā Indonēzijas ražotāji eksportētāji. Iepriekš 33. apsvērumā paskaidroto iemeslu dēļ šīs lietas apstākļi atšķiras no *Interpipe* nolēmumā apspriestajiem apstākļiem. Turklāt Malaizijas eksportētāja apgalvojums, ka uzņēmuma neatkarīgos pārdevumus slēdza tā saistītais importētājs ES, darbojoties kā Malaizijas uzņēmuma eksporta pārdošanas nodaļa, ir pretrunā ar pārbaudes apmeklējumā sniegtajiem paskaidrojumiem, kur šajā kontekstā tika uzsvērta Japānas mātesuzņēmuma svarīgā loma. Minētie konstatējumi liek secināt, ka korekcija attiecībā uz pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām un peļņu jāsaglabā un ka nav pamatota līdzīga korekcija normālās vērtības aprēķināšanai.

(49) Tas pats uzņēmums arī norādīja, ka daži tā saistītā importētāja pārdošanas izdevumi ir atskaitīti divreiz, veidojot eksporta cenu. Aprēķini tika pārbaudīti un attiecīgi koriģēti, jo šī norāde bija pamatota.

(50) Viens no Malaizijas eksportētājiem apgalvoja, ka salīdzinājumam starp normālo vērtību un eksporta cenu nevajadzētu balstīties uz ražojuma veidiem, kurus identificē ar ražojuma kontroles numuriem (*PCN*), bet gan uz pašu uzņēmumu ražojuma kodiem. Šis uzņēmums uzskatīja, ka izmeklēšanā izmantotie *PCN* pietiekami detalizēti neatspoguļo ražošanas procesa īpatnības un cenu un izmaksu atšķirības. Pamatojot savu apgalvojumu, uzņēmums atsaucās uz dažiem saviem ražojumiem, kurus ražo citādā ražošanas procesā un no citiem izejmateriāliem, un tādēļ vienas vienības ražošanas cena ir augstāka. Jāatzīmē, ka šis apgalvojums neizskanēja ne izmeklēšanas pagaidu posmā, ne arī pārbaudes apmeklējumā uzņēmuma telpās. Turklāt paša uzņēmuma ražojuma kodu izmantošana aprēķinos neatrisinātu problēmu ar atšķirīgām ražošanas metodēm, jo tos pašus uzņēmuma ražošanas kodus izmanto arī ražojumiem, kurus ražo dažādos ražošanas procesos. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(51) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par salīdzinājumu, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 55. līdz 58. apsvēruma provizoriskie konstatējumi, tos koriģējot, kā paskaidrots 49. apsvērumā iepriekš.

*5.4. Dempinga starpība*

(52) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas kāds Malaizijas ražotājs, kurš neeksportēja uz ES, iesniedza piezīmes par pagaidu regulas 60. apsvērumu, norādot, ka Malaizijā ir citi attiecīgā ražojuma ražotāji. Attiecībā uz to jāatzīmē, ka vēl kāda cita ražotāja, kurš neeksportē uz ES, esamība Malaizijā nemaina konstatējumus par sadarbības līmeni Malaizijā, jo netika iesniegti nekādi pierādījumi, ka izmeklējamie uzņēmumi IP laikā nav veikuši visu attiecīgā ražojuma eksportu uz ES. Tas pats Malaizijas eksportētājs arī kritizēja to, ka tādiem ražotājiem kā viņš pats, kuri IP laikā neeksportēja uz Savienību, piemēro atlikušo maksājuma likmi. Attiecībā uz to jāatzīmē, ka uzņēmumiem, kuri IP laikā neeksportēja uz ES, nevar piemērot atsevišķu maksājuma likmi. Tomēr, tiklīdz šie uzņēmumi sāk eksportēt vai uzņemas neatsaucamu pienākumu pārdot uz ES, tie var pieteikties uz jauno eksportētāju pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu, kuras rezultātā var noteikt atsevišķu maksājuma likmi, ja tiek izpildīti minētā panta nosacījumi.

(53) Viens no Malaizijas ražotājiem apgalvoja, ka CIF vērtību, ko izmanto, lai aprēķinātu dempinga starpības procentuālo apjomu, nevajadzētu iegūt, balstoties uz muitai deklarēto cenu, bet gan būtu jāaprēķina no tālākpārdošanas cenas, no kuras atskaitītas visas izmaksas pēc importēšanas ES. Tomēr ņemot vērā to, ka CIF cena ir izmantota muitas vērtības deklarācijām pie Savienības robežas un tā, šķiet, nav deklarēta nepareizi, šī pati cena jāizmanto dempinga starpības procentuālā apjoma aprēķināšanai. Uzņēmums apgalvoja, ka starp saistītām piegādēm no Malaizijas un atmuitošanu tālākpārdošanai ES paiet zināms laiks. Tomēr, pat ja faktūrrēķini atmuitošanai tiek izdoti vēlāk, cenām atbilstot rindas kārtības (*FIFO*) krājumu vērtēšanas metodei, muitas vērtības aprēķināšanai joprojām izmanto transfēra cenu, nevis tālākpārdošanas cenu. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(54) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par dempinga starpības aprēķināšanu, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 59. līdz 60. apsvērums.

(55) Šāds ir galīgi noteiktais dempinga apjoms, ko izsaka kā procentuālo daļu no CIF neto cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas.

| Uzņēmums | Galīgā dempinga starpība |
|---|---|
| *KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.* | 3,3 % |
| *Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.* | 5,3% |
| *Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.* | 5,7 % |
| Visi pārējie uzņēmumi | 5,7 % |

## D. KAITĒJUMS

### 6. Ievadpiezīmes

(56) Pēc pagaidu regulas publicēšanas tika atklāts, ka pārrakstīšanās kļūdas dēļ patēriņa skaitļi nedaudz jālabo. Tādējādi nedaudz mainījās pārdevumu apjoms, Savienības ražošanas nozares tirgus daļa un attiecīgo valstu tirgus daļa. Tomēr šie labojumi ievērojami neietekmē tendences un secinājumus attiecībā uz patēriņu, pārdevumu

apjomu, Savienības ražošanas nozares tirgus daļu un attiecīgo valstu tirgus daļu Savienības tirgū attiecīgajā periodā.

## 7. Savienības produkcija un Savienības ražošanas nozare

(57) Kā minēts pagaidu regulas 62. apsvērumā, tika konstatēts, ka līdzīgo ražojumu ražo abi sūdzības iesniedzēji un mazi ražotāji Savienībā. Kā minēts iepriekš 11. un 12. apsvērumā, ražotāji, kuri ražo AS, kas ietver zarotas virknes izomērus, nav iekļauti Savienības AS produkcijas definīcijā. Neraugoties uz turpmāk 58. apsvērumā paskaidroto, tiek apstiprināta Savienības ražošanas nozare, kā tā definēta pagaidu regulas 62. un 63. apsvērumā.

(58) Vienu no diviem sūdzības iesniedzējiem pārņēma uzņēmums, kurš šajā procedūrā piedalās kā lietotājs. Pēc pagaidu regulas publicēšanas šis sūdzības iesniedzējs ieņēma neitrālu nostāju.

(59) Tādēļ dažas personas apšaubīja to, cik liels ir atbalsts izmeklēšanai, un tās esamību, apgalvojot, ka atbalstam izmeklēšanai ir jāsaglabājas visas izmeklēšanas laikā.

(60) Šā apgalvojuma izvērtējums liecina, ka atlikušais sūdzības iesniedzējs pārstāv vairāk nekā 40 % no Savienības kopējās produkcijas, tādējādi vairāk nekā 25 % no Savienības kopējās produkcijas un 100 % no Savienības AS ražotājiem izsaka savu atbalstu sūdzībai vai iestājas pret to. Tādējādi pamatregulas 5. panta 4. punktā noteiktie 25 % un 50 % sliekšņi ir pilnībā sasniegti, un izmeklēšanas esamība var tikt apstiprināta.

(61) Dažas personas uzskatīja — tā kā abi sūdzības iesniedzēji ir importējuši attiecīgo ražojumu IP laikā, tos nevajadzētu uzskatīt par daļu no Savienības ražošanas nozares. Tomēr tika pārbaudīts, ka ražojuma procentuālais apjoms, ko šie uzņēmumi importēja no attiecīgajām valstīm, nebija liels salīdzinājumā ar to saražoto līdzīgā ražojuma apjomu. Turklāt šim importam galvenokārt bija pagaidu raksturs. Tādēļ var apstiprināt, ka šo uzņēmumu galvenā darbība ir līdzīgā ražojuma ražošana un pārdošana. Tādējādi ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 62. līdz 63. apsvērums.

## 8. Patēriņš Savienībā

(62) Tā kā netika saņemtas piezīmes par patēriņu Savienībā, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 64. līdz 66. apsvērums.

## 9. Imports uz Savienību no attiecīgajām valstīm un cenu samazinājums

### *9.1. Vērtēšana kopā*

(63) Vairākas personas iestājās pret to, ka pagaidu regulā visas trīs attiecīgās valstis tiek vērtētas kopā. Tās uzskatīja, ka nav izpildīti pamatregulas 3. panta 4. punktā izstrādātie nosacījumi vērtēšanai kopā. Tās jo īpaši apgalvoja, ka negatīvais cenu samazinājums, kas konstatēts vienai no valstīm, to neļauj veikt. Turklāt tās norādīja, ka tirdzniecības apjoma tendences trim eksportētājvalstīm attiecīgajā periodā atšķīrās, un tāpat atšķīrās arī to pieeja izejmateriāliem un izmantotie izejmateriāli. Visbeidzot, tika norādīts, ka eksporta pārdevumi no vienas no attiecīgajām valstīm tika novirzīti caur saistītiem uzņēmumiem. Šīs personas uzskatīja, ka Savienības tirgū attiecīgajām valstīm bija atšķirīgi konkurences apstākļi. Pamatregulas 3. panta 4. punktā noteikts —

ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kāda ražojuma imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopā tikai tad, ja konstatē, ka a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un b) importa ietekmes novērtējums kopā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto ražojumu un līdzīgā Savienības ražojuma konkurenci.

(a) Kā paskaidrots pagaidu regulas 4.3.2. punktā, importa par dempinga cenām apjoms no katras attiecīgās valsts bija ievērojams un attiecīgā perioda laikā tas saglabājās ievērojamā līmenī.

(b) Tika konstatēts, ka attiecīgo valstu konkurences apstākļi un cenas attiecībā uz importētajiem ražojumiem un līdzīgo ražojumu bija līdzīgas, sevišķi IP laikā. Kā paskaidrots pagaidu regulas 127. apsvērumā, attiecīgajām valstīm noteiktais kaitējuma novēršanas līmenis bija ievērojami virs *de minimis* sliekšņa 2 % apmērā. Tādējādi cenu samazinājums neatspoguļo to, kāda būtu tirgus situācija ar faktisku cenu konkurenci. Turklāt tika analizēti katras attiecīgās valsts tirdzniecības kanāli un cenu tendences, un tika konstatēta to līdzība, kā norādīts turpmākajā tabulā. Attiecīgo valstu importa cenām bija lejupejoša tendence, un tās bija īpaši zemas IP laikā salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares vidējām cenām.

| **Imports saskaņā ar *Eurostat* datiem (koriģēts, lai attiektos tikai uz attiecīgo ražojumu)** | **2007** | **2008** | **2009** | **IP** |
|---|---|---|---|---|
| Vidējā cena EUR par tonnu no Malaizijas | 911 | 944 | 799 | 857 |
| Indekss: 2007=100 | 100 | 104 | 88 | 94 |
| Gada Δ% | | 3,6 | -15,4 | 7,3 |
| Vidējā cena EUR par tonnu no Indonēzijas | 996 | 1169 | 899 | 912 |
| Indekss: 2007=100 | 100 | 117 | 90 | 92 |
| Gada Δ% | | 17,3 | -23,1 | 1,4 |
| Vidējā cena EUR par tonnu no Indijas | 997 | 1141 | 897 | 915 |
| Indekss: 2007=100 | 100 | 114 | 90 | 92 |
| Gada Δ% | | 14,4 | -21,4 | 2,1 |

(64) Tādējādi ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 67. līdz 70. apsvērums.

*9.2. Attiecīgo valstu dempinga importa apjoms, cena un tirgus daļa*

(65) Tā kā nav saņemtas nekādas piezīmes par attiecīgo valstu dempinga importa apjomu, cenu un tirgus daļu, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 71. līdz 73. apsvērums.

*9.3. Cenu samazinājums*

(66) Iesaistītās personas norādīja, ka pastāv izejmateriālu cenu atšķirības starp AS, ko ražo no dabīgajām eļļām un taukiem un no tādiem sintētiskajiem avotiem kā jēlnafta vai minerāleļļa, un ka ražošanas papildu izmaksu, kuras rodas sakarā ar dažādiem ražošanas procesiem, vērā ņemšanai būtu bijis jāievieš papildu kritērijs — ražojuma kontroles numurs (*PCN*). Tomēr *PCN* nosaka, ņemot vērā katras to ražojumu apakškategorijas individuālās īpašības, kuri atbilst attiecīgā ražojuma definīcijai, nevis katra šā ražojuma cenu. Turklāt tika konstatēts, ka nepastāv ievērojama atšķirība starp tādu AS pamatīpašībām, kuri ražoti no dabīgajām eļļām un taukiem, un tādu AS pamatīpašībām, kuri ražoti no jēlnaftas vai minerāleļļas, tāpat arī ražošanas izmaksu atšķirība nav tāda, lai būtu par pamatu šo ražojumu nodalīšanai ar citu *PCN*. Tāpēc šis iebildums tiek noraidīts.

(67) Dažas personas apgalvoja, ka skaitlis, kas atspoguļo pēcimportēšanas izmaksas, kuras ir apmēram 3 % no importa cenas, un ko izmanto attiecīgo valstu cenu samazinājuma līmeņa noteikšanai, ir neskaidrs un šķiet konkrētajam gadījumam neatbilstošs. Tomēr izmeklēšanā pārbaudītā informācija liecināja, ka importētājiem — tas ir, importētājiem un lietotājiem — bija jāsamaksā šāds pēcimportēšanas izmaksu apjoms, lai attiecīgo ražojumu varētu laist brīvā apgrozībā Savienības tirgū. Turklāt personas nesniedza nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka pēcimportēšanas izmaksas šajā gadījumā būtu noteiktas nepareizi. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts. Ar šo tiek apstiprināta cenu samazinājuma aprēķināšanas metode, kā aprakstīts pagaidu regulas 74. un 75. apsvērumā.

## 10. Ekonomiskais stāvoklis Savienības ražošanas nozarē

*10.1. Ievadpiezīmes*

(68) Neraugoties uz iepriekš 58. apsvērumā minēto īpašnieku maiņu, tika uzskatīts, ka sūdzības iesniedzēja, kurš atkāpās, sniegtos un uzņēmuma telpās pārbaudītos datus nevajadzētu automātiski izslēgt no kaitējuma analīzes, jo tā produkcija joprojām ir daļa no Savienības produkcijas.

(69) Dažas personas apgalvoja, ka dažus Savienības ražošanas nozares sniegtos datus, sevišķi attiecībā uz Indijas, Malaizijas un Indonēzijas izcelsmes attiecīgā ražojuma pirkumiem, nevajadzētu iekļaut kaitējuma analīzē un kaitējuma starpības aprēķinos, jo jebkāds iespējamais kaitējums saistībā ar šiem pirkumiem būtu pašu radīts. Tomēr, kā norādīts pagaidu regulas 63. apsvērumā, šie pirkumi notika galvenokārt sakarā ar viena ražotāja vienas ražotnes pagaidu slēgšanu. Turklāt šo pirkumu apjoms nebija ievērojams, salīdzinot ar saudzības iesniedzēju kopējo produkciju. Tādēļ nebija neapstrīdama pamatojuma, lai šo ražotāju pirkumus neiekļautu kaitējuma analīzē un kaitējuma novēršanas līmeņa aprēķinos.

(70) Ar šo tiek apstiprinātas pagaidu piezīmes pagaidu regulas 76. apsvērumā.

*10.2. Produkcija, ražošanas jauda un jaudas izmantojums, pārdevumi un tirgus daļa*

(71) Tā kā nav saņemtas nekādas piezīmes par produkciju, ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu, pārdevumiem un tirgus daļu, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 77. līdz 81. apsvērums.

*10.3. Savienības ražošanas nozares vidējās cenas par vienību*

(72) Pēc pagaidu regulas publicēšanas tika atklāts, ka pārrakstīšanās kļūdas dēļ Savienības ražošanas nozares vidējās cenas par vienību ir jālabo. Turpmākajā tabulā parādīta Savienības ražošanas nozares cenas par vienību grozītā tendence attiecīgajā periodā.

| **Vienības cena, pārdevumi nesaistītiem klientiem ES** | **2007** | **2008** | **2009** | **IP** |
|---|---|---|---|---|
| Indekss: 2007=100 | 100 | 123 | 102 | 96 |
| Gada Δ% | | 22,6% | -16,9% | -5,3% |

*Avots: atbildes uz anketas jautājumiem*

(73) Pretēji tam, kas ir minēts pagaidu regulas 84. apsvērumā, Savienības ražošanas nozares cenas attiecīgajā periodā samazinājās par 4 %. Samazinājums bija ievērojams laikā no 2008. līdz 2009. gadam, un IP tas turpinājās. Šajā periodā pārdošanas cena samazinājās par 22 %. Minētās izmaiņas neietekmē secinājumu par ekonomisko stāvokli Savienības ražošanas nozarē, un, tā kā nav saņemtas nekādas piezīmes par Savienības ražošanas nozares vidējām cenām par vienību, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 82. un 83. apsvērums.

*10.4. Krājumi, nodarbinātība, algas un ražīgums, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ieguldījumu atdeve un spēja piesaistīt kapitālu, izaugsme, pašreizējās dempinga starpības apjoms*

(74) Dažas personas apgalvoja — nav iespējams, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums, jo uzņēmumi, kas ir daļa no Savienības ražošanas nozares, ir vertikāli integrēti un importēja attiecīgo ražojumu no trešām valstīm. Tādēļ tie varēja izmantot importēto ražojumu savā pakārtotajā ražojumā un pārdot savu nerentablo produkciju.

(75) Jāatzīmē, ka dažās antidempinga izmeklēšanās tādiem ražotājiem kā tērauda ražotājiem un ķīmisko produktu ražotājiem, kas šajos gadījumos bija iekļauti Savienības ražošanas nozares definīcijā, ir pakārtota ražošana, un daļa no to produkcijas ir paredzēta lietošanai pašu vajadzībām. Tomēr šādā gadījumā iespējamo būtisko kaitējumu Savienības ražošanas nozarei izmeklē vienīgi saistībā ar attiecīgā ražojuma produkciju un pārdevumiem. Šajā konkrētajā gadījumā, kā paskaidrots pagaidu regulas 77. līdz 93. apsvērumā, būtisks kaitējums uzņēmējdarbībā ar attiecīgo ražojumu ir konstatēts. Personas nesniedza nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka minētajos apsvērumos ietvertie konstatējumi ir nepareizi un ka Savienības ražošanas nozarei IP laikā nav nodarīts būtisks kaitējums. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(76) Dažas personas apgalvoja — tas, ka sūdzības iesniedzēji slēdza daļu ražošanas jaudas, radīja maldinošu priekšstatu par iespējamo tiem nodarīto kaitējumu. Tās norādīja, ka Savienībā ir citi ražotāji, kuri dod ieguldījumu Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudā un ka šī ražošanas jauda ar ieguldījumiem papildu jaudas radīšanai ir palielinājusies. Tas neliecina par nodarītu kaitējumu. Citas personas apgalvoja, ka ieguldījumu samazinājums nenozīmē kaitējumu, bet gan ražošanas pārvietošanu uz vietām ārpus ES.

(77) Kā minēts pagaidu regulas 78. apsvērumā, izmeklēšanā atklājās, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas jauda 2008. gadā palielinājās par 9 %, bet pēc tam IP laikā samazinājās par 10 %. Tas notika tādēļ, ka tika pieņemti lēmumi, lai cīnītos ar konkurenci no attiecīgajām valstīm, un arī turpmākā ražotņu pagaidu slēgšana bija dēļ spiediena, kuru radīja imports par dempinga cenām. Attiecībā uz ieguldījumiem pagaidu regulas 89. apsvērumā minēts, ka Savienības ražošanas nozares veiktie ieguldījumi Savienībā attiecīgajā periodā samazinājās par 35 %. Šis ir viens no vairākiem kaitējuma faktoriem, kas pagaidu regulas 92. un 93. apsvērumā ļāva secināt, ka Savienības ražošanas nozare IP laikā ir piedzīvojusi būtisku kaitējumu.

(78) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par krājumiem, nodarbinātību, algām un ražīgumu, rentabilitāti, naudas plūsmu, ieguldījumiem, ieguldījumu atdevi un spēju piesaistīt kapitālu, izaugsmi un pašreizējās dempinga starpības apjomu, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 85. līdz 91. apsvērums.

*10.5. Notikumi pēc IP*

(79) Dažas personas apgalvoja — nav pierādījumu tam, ka Savienības ražošanas nozarei būtu nodarīts būtisks kaitējums, un tas, ka viens no diviem sākotnējiem sūdzības iesniedzējiem vairs neatbalsta izmeklēšanu, liecina, ka kaitējuma nav. Tika arī minēts, ka kaitējuma rādītāji attiecībā uz atlikušo sūdzības iesniedzēju neliecina par kaitējumu.

(80) Jāatzīmē, ka attiecīgais uzņēmums nevis iestājās pret izmeklēšanu, bet gan ieņēma neitrālu nostāju. Tādēļ, kā paskaidrots iepriekš 57. apsvērumā, joprojām tika uzskatīts par lietderīgu ietvert abus Savienības ražotājus Savienības ražošanas nozarē.

(81) Tiks apgalvots, ka laikā pēc IP bijis vērojams nozīmīgs cenu pieaugums un ka šī cenu attīstība minētajā periodā nekavējoties radīs peļņu sūdzības iesniedzējiem, kuri jau ir paziņojuši labākus rezultātus savos publiskajos pārskatos par 2010.–2011. gadu.

(82) Dažas personas minēja, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis laikā pēc IP ir ievērojami uzlabojies, norādot, ka daži uzņēmumi plāno celt jaunas ražotnes ES. Tika arī apgalvots — ņemot vērā neseno importa cenu pieaugumu, pasākumi būtu jāatceļ vai jānosaka minimālās importa cenas (MIC) veidā.

(83) Antidempinga izmeklēšanā parasti neņem vērā notikumus pēc IP. Turklāt nav sniegti nekādi pierādījumi tam, ka minētie notikumi pēc IP būtu izteikti, neapstrīdami un ilgstoši. Attiecībā uz galīgo pasākumu atcelšanu jānorāda, ka to varētu skatīt kontekstā ar tādiem notikumiem pēc IP, kas ir pastāvīgi.

(84) Kā paskaidrots turpmāk 123. līdz 126. apsvērumā, nav tādu apstākļu, kas pamatotu MIC noteikšanu. Tādēļ visi minētie apgalvojumi tiek noraidīti.

## 11. Secinājums par kaitējumu

(85) Izmeklēšana apliecināja, ka lielākā daļa kaitējuma rādītāju attiecībā uz Savienības ražošanas nozari liecina par lejupejošu tendenci attiecīgajā periodā. Ņemot vērā iepriekš minēto, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 92. un 93. apsvēruma secinājums, ka Savienības ražošanas nozare IP laikā ir piedzīvojusi būtisku kaitējumu.

## E. CĒLOŅSAKARĪBA

### 12. Importa par dempinga cenām radītā ietekme

(86) Kāda persona apgalvoja, ka analīze pagaidu regulas 108. apsvērumā ir kļūdaina, jo tā šķietami sasaista kopējo un ilgstošo patēriņa samazinājumu ar importa palielinājumu, lai gan, pēc šīs personas domām, imports no attiecīgajām valstīm attīstījās atbilstīgi patēriņam.

(87) Jāpaskaidro, ka patēriņš attiecīgajā periodā kopumā pieauga par 2 %, kā minēts pagaidu regulas 64. līdz 66. apsvērumā. Tomēr tas neskar faktu, ka attiecīgajā periodā bija vērojams importa par zemām dempinga cenām no attiecīgajām valstīm apjoma un tirgus daļas nozīmīgs vispārējs pieaugums (skatīt pagaidu regulas 96. apsvērumu), kamēr tirgus apjoms saglabājās gandrīz nemainīgs un Savienības ražošanas nozare zaudēja ievērojamu tirgus daļu, jo īpaši laikā no 2009. gada līdz IP.

(88) Dažas personas apgalvoja, ka importa tendences no attiecīgajām valstīm nav saistītas ar Savienības ražošanas nozares ekonomiskā stāvokļa, sevišķi pārdevumu apjoma, pārdevumu vērtības un rentabilitātes, pasliktināšanos. Tās uzskata, ka Savienības ražošanas nozares rentabilitāte uzlabojās, kad 2008. gadā palielinājās imports, un tad ievērojami samazinājās, kamēr imports saglabājās nemainīgs.

(89) Pretēji iepriekš minētajam apgalvojumam izmeklēšanā atklājās, ka pastāv vispārēja sakarība starp importu par zemām dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu visā attiecīgajā periodā (skatīt pagaidu regulas 95. līdz 98. apsvērumu). Tāpat izmeklēšanā atklājās, ka Savienības ražošanas nozare attiecīgajā periodā nevarēja atgūties tādēļ, ka Savienības tirgū bija aizvien vairāk importa par zemām dempinga cenām. Līdz ar to šis apgalvojums jānoraida.

(90) Tika arī norādīts, ka pastāv importa tendenču atšķirības atkarībā no dažu ražotāju eksportētāju ražotā spirta veida un ka tādēļ attiecībā uz šo spirtu būtu jāveic atsevišķa kaitējuma analīze. Tomēr ražojumu klāstā iekļautajiem dažādajiem veidiem ir vienas un tās pašas pamatīpašības. Izmeklēšanā netika atklāta ievērojama atšķirība starp AS, ko ražo no dažādiem izejmateriāliem. Tādēļ šajā gadījumā nav iemesla veikt atsevišķu tendenču analīzi atsevišķiem spirta veidiem.

(91) Tika arī apgalvots, ka kaitējums nav saistāms ar Indiju, jo tās imports attiecīgajā periodā nepalielinājās, īpaši, ja neņem vērā sūdzības iesniedzēju veiktos pirkumus. Tomēr tika konstatēts, ka imports no Indijas Savienības tirgū notika pa dempinga cenām un ka kaitējuma starpība bija ievērojami virs *de minimis* līmeņa 2 % apjomā. Turklāt, kā paskaidrots iepriekš 63. līdz 65. apsvērumā, ir izpildīti nosacījumi attiecīgo valstu vērtēšanai kopā. Tāpēc šis apgalvojums ir jānoraida.

(92) Tika minēts, ka kaitējums nav saistāms ar uzņēmumiem, kuru individuālā cenu samazinājuma starpība ir negatīva, un — šā iemesla dēļ — kaitējums nav saistāms ar Indonēziju kopumā.

(93) Kā paskaidrots iepriekš 63. līdz 65. apsvērumā, ir izpildīti visi nosacījumi attiecīgā importa vērtēšanai kopā. Tādējādi kaitējuma analīzes un kaitējuma cēloņa noteikšanas nolūkos ietekmi, kāda attiecīgo valstu izcelsmes importam par zemām dempinga cenām bija uz Savienības ražošanas nozari, vērtēja kopā. Turklāt samazinājuma neesamība neizslēdz būtiska kaitējuma iespēju Savienības ražošanas nozarei. Kā paskaidrots pagaidu regulas 124. līdz 127. apsvērumā, tika konstatēts, ka Savienības ražošanas nozares prasītā cena nebija pietiekama, lai segtu visas ražošanas izmaksas un iegūtu saprātīgu peļņas normu, ko tā būtu varējusi iegūt, ja IP laikā nebūtu importa par dempinga cenām. Tāpēc šis iebildums tiek noraidīts.

(94) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes attiecībā uz importa par dempinga cenām ietekmi, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 95. līdz 98. apsvērums.

## 13. Citu faktoru ietekme

(95) Vairākas personas norādīja, ka Savienības ražošanas nozares piedzīvotā būtiskā kaitējuma patiesais iemesls ir saistāms ar finanšu krīzi, jo galvenais ļaunums šai nozarei tika nodarīts tad, kad imports no attiecīgajām valstīm stabilizējās. Tāpat tika minēts, ka Savienības ražošanas nozares rentabilitātes pasliktināšanās bija līdzīga tai, kas bija vērojama arī citos uzņēmumos ķīmijas nozarē.

(96) Krīze ietekmēja Savienības ražošanas nozares darbību. Tendences tādiem kaitējuma faktoriem kā jaudas izmantojums un pārdevumu apjoms liecina, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis pasliktinājās vienlaikus ar krīzi un mazliet uzlabojās pēc tirgu atveseļošanās. Tomēr izmeklēšana liecināja, ka šī uzlabošanās Savienības ražošanas nozarei neļāva atgūties — tā bija tālu no tā ekonomiskā stāvokļa, kādā tā atradās attiecīgā perioda sākumā. Turklāt, kā minēts iepriekš 89. apsvērumā, 2008. gads — tieši pirms finanšu krīzes sākuma — bija gads ar vislielāko pieaugumu importam par zemām dempinga cenām no attiecīgajām valstīm un Savienības ražošanas nozares pārdevumu apjoma visstraujāko samazinājumu. Pēc tam Savienības ražošanas nozare vairs neatguvās, un imports par dempinga cenām turpināja lielā mērā atrasties Savienības tirgū. Šo iemeslu dēļ ir skaidrs, ka neatkarīgi no citiem faktoriem imports par dempinga cenām lielā mērā ietekmēja IP laikā Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Tāpēc šis iebildums tiek noraidīts.

(97) Vairākas personas arī apgalvoja, ka patiesais Savienības ražošanas nozarei nodarītā iespējamā kaitējuma iemesls bija imports no citām trešām valstīm, pieprasījuma samazinājums, izejmateriālu cenu pieaugums un nespēja pienācīgi piekļūt šiem izejmateriāliem, Savienības ražošanas nozares pieņemti kļūdaini stratēģiski lēmumi, konkurences spiediens pakārtoto ražojumu tirgū, pašu vajadzībām paredzētā attiecīgā ražojuma ražošanas samazināšana, vispārējās izmaiņas tirgus apstākļos un konkurences stāvoklis Savienības tirgū.

(98) Jānorāda, ka minētās personas nespēja pamatot savus apgalvojumus un parādīt, ka cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un importu par dempinga cenām lauztu citi faktori.

(99) Dažas personas uzskatīja, ka Komisija nav analizējusi iespējamo ietekmi, kāda zarotas virknes AS pārdevumiem ir bijusi uz Savienības ražošanas nozares veiktajiem attiecīgā ražojuma pārdevumiem, un ietekmi uz Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli. Izmeklēšana pievērsās ražojumam, kas definēts 8. līdz 12. apsvērumā, un neviena persona nav iesniegusi ticamus datus, kas ļautu novērtēt iespējamo negatīvo ietekmi, kāda zarotas virknes AS pārdevumiem ir bijusi uz Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli. Tāpēc minētais apgalvojums tiek noraidīts.

(100) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par citu faktoru ietekmi, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 99. līdz 106. apsvērums.

### 14. Secinājums par cēloņsakarību

(101) Izmeklēšanā neatklājās citi faktori, kas lauztu cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un importu par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm.

(102) Tā kā nav saņemtas piezīmes attiecībā uz secinājumu par cēloņsakarību, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 107. līdz 110. apsvērums.

## F. SAVIENĪBAS INTERESES

### 15. Savienības ražošanas nozare

(103) Tā kā nav saņemtas piezīmes par Savienības ražošanas nozares interesēm, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 112. un 113. apsvērums.

### 16. Importētāji

(104) Tā kā nav saņemtas nekādas piezīmes par importētāju interesēm, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 115. un 116. apsvērums.

### 17. Lietotāji

(105) Jāatgādina — lai noteiktu antidempinga pasākumu iespējamo ietekmi uz Savienības lietotājiem, izmeklēšanā tika izmantoti galvenokārt apkopotie dati, kurus sniedza pieci lieli lietotāju uzņēmumi, kas tika apmeklēti pagaidu posmā.

(106) Pamatojoties uz tiem, tika provizoriski konstatēts, ka attiecīgā ražojuma izmaksu daļa šīs grupas kopējās ražošanas izmaksās ir ievērojama — no 10 % līdz 20 % atkarībā no galaražojuma. Tomēr pieejamie dati tika pārskatīti, un saskaņā ar jaunajiem aprēķiniem un dažu skaitļu labošanu šī daļa ir no 15 % līdz 25 %. Tāpat arī tika konstatēts, ka vidējā peļņas norma piecu apmeklēto uzņēmumu uzņēmējdarbībā ar attiecīgo ražojumu ir apmēram 6 %; jaunie aprēķini uzrāda augstāku peļņas normu — apmēram 7,5 %. Visbeidzot, tika labots arī vidējais apjoms uzņēmējdarbībai ar attiecīgo ražojumu no kopējās uzņēmējdarbības. Provizoriski tika konstatēts, ka tas ir 22 %, tomēr saskaņā ar jaunajiem aprēķiniem šī daļa ir 25 %.

(107) Pēc pagaidu regulas publicēšanas virkne lietotāju reaģēja un iesniedza piezīmes attiecībā uz informācijas galīgo izpaušanu. Tie apstrīdēja pagaidu regulas 118. punktā

minēto piecu lietotāju uzņēmumu izvēli, norādot, ka dati, kas izmantoti, lai novērtētu pasākumu iespējamo ietekmi uz lietotāju nozari, nav pārredzami, nebalstās uz reprezentatīvām personām un ir ņemts vērā mazs personu skaits. Tika apgalvots, ka analīzē jāņem vērā dati, ko snieguši visi lietotāji, kuri izmeklēšanā sadarbojās.

(108) Tomēr, kā norādīts pagaidu regulas 117. un 118. apsvērumā, 21 uzņēmums, kas sadarbojās, kopā aptver apmēram 25 % no visiem ES attiecīgā ražojuma pirkumiem, kamēr pieci uzņēmumi, kuru dati tika izmantoti, lai novērtētu lietotāju intereses, aptver apmēram 18 % no šiem pirkumiem un 72 % no to lietotāju, kas sadarbojās, attiecīgā ražojuma pirkumiem. Šie pieci lietotāji ne tikai ir reprezentatīvi attiecībā uz attiecīgā ražojuma pirkuma apjomu, bet arī ļoti labi atspoguļo lietotāju dažādās uzņēmējdarbības nozares. Pieci apmeklētie uzņēmumi ir viendabīga grupa, kas ietver ne tikai pirmās vielas ražotājus, tas ir, virsmaktīvo vielu ražotājus, bet arī virsmaktīvo vielu lietotājus un turpmākos pakārtoto ražojumu lietotājus.

(109) Tomēr tika veikta arī plašāka analīze, ņemot vērā visu to lietotāju, kuri sadarbojās, iesniegto informāciju. Tika īpaši novērtēta antidempinga pasākumu iespējamā ietekme uz virsmaktīvo vielu ražotājiem kā uz atsevišķu grupu, jo pasākumu ieviešana šo grupu, iespējams, varētu ietekmēt visvairāk. Vēl viena atsevišķa analīze tika veikta par otru lietotāju grupu, kurā ietilpa visi citi lietotāju uzņēmumi, kas izmeklēšanā sadarbojās.

(110) Tika veikta simulācija, ar kuru izvērtēja vidējā maksājuma par AS importu 5 % apmērā iespējamo ietekmi vispirms uz visiem lietotājiem, kas sadarbojās, un tad uz abām atsevišķajām grupām. Simulācijas rezultāts parādīja, ka šāda vidējā maksājuma galīgā ietekme uz kopējām ražošanas izmaksām tiem uzņēmējiem, kas izmanto attiecīgo ražojumu, būtu apmēram 0,09 % visiem lietotājiem, kamēr šāda paša maksājuma ietekme uz pakārtoto ražojumu, kurā izmantots attiecīgais ražojums, virsmaktīvo vielu grupai būtu apmēram 0,05 %, bet otrai uzņēmumu grupai — apmēram 0,29 %.

(111) Analīze arī liecināja, ka virsmaktīvo vielu ražotāji gūst mazāku peļņas normu tajās ražošanas nozarēs, kur izmanto attiecīgo ražojumu; tomēr šī grupa no attiecīgajām valstīm importēja tikai apmēram 2,6 % no kopējiem attiecīgā ražojuma pirkumiem IP laikā. Turklāt virsmaktīvo vielu ražotāju uzņēmējdarbības procentuālais daudzums, izmantojot AS, salīdzinājumā ar to kopējo apgrozījumu ir apmēram 24 %. Tādējādi, pat piemērojot vidējo antidempinga maksājumu 5 % apmērā, galīgā ietekme uz šo uzņēmumu kopējo rentabilitāti tādu ražojumu ražošanā, kuros izmanto attiecīgo ražojumu, ir ļoti neliela un pat niecīga.

(112) Tomēr daži virsmaktīvo vielu ražotāji apgalvoja, ka antidempinga maksājumi neļaus tiem brīvi iepirkt izejmateriālus, tādējādi izkropļojot viņu tirgus segmentu.

(113) Kā norādīts pagaidu regulas 120. apsvērumā, antidempinga maksājumu līmenis un iespējamā ietekme uz lietotāju nozari un uz pakārtoto ražojumu tirgu nerada ievērojamus šķēršļus attiecīgā ražojuma importam. Izmeklēšanā apstiprinājās, ka galīgie antidempinga maksājumi nevarētu radīt izkropļojumus pakārtoto ražojumu tirgū. Vienlaikus virsmaktīvo vielu ražotājiem nevajadzētu būt grūti iekļaut šo diezgan nelielo izmaksu pieaugumu savu ražojumu galīgajā cenā. Tādēļ apgalvojumi par to, ka antidempinga maksājumi radītu izkropļojumus pakārtoto ražojumu tirgū, tiek noraidīti.

(114) Pēc informācijas galīgās izpaušanas daži lietotāji apgalvoja, ka Savienības ražotāji ir atteikušies piegādāt tiem preces un ka ir maz piegādes alternatīvu. Tomēr, kā minēts pagaidu regulas 120. apsvērumā, ierosināto pasākumu salīdzinoši zemajam līmenim nevajadzētu izslēgt iespēju importēt attiecīgo ražojumu. Turklāt Savienības ražotāji attiecīgajā periodā nestrādāja ar pilnu jaudu. Tāpat var importēt no citām trešām valstīm, uz kurām pasākumi neattiecas, un Eurostat dati par AS importu no citām pasaules valstīm pēc IP rāda, ka šis imports pieaug, liecinot par to, ka norādījumi par piegādes trūkumu nav pamatoti. Tāpēc šis iebildums tiek noraidīts.

(115) Dažas lietotāju apvienības, kuras nepieteicās Paziņojuma par procedūras uzsākšanu 5.3. punktā noteiktajā termiņā, apgalvoja, ka Savienības intereses novērtējumā nav ņemts vērā to viedoklis jo īpaši par pasākumu iespējamo ietekmi uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un uz konkrētām nozarēm. Tomēr jānorāda, ka šajā izmeklēšanā ir ņemtas vērā visas piezīmes, ko šīs apvienības iesniedza. Turklāt, kā norādīts iepriekš 109. apsvērumā, Savienības intereses novērtējumā ir ņemta vērā visa informācija, ko iesniedza lietotāji, kuri sadarbojās. Tādēļ šis apgalvojums tiek noraidīts.

(116) Vairākas personas pieprasīja, ka pasākumu ilgums, ja tie tiktu noteikti, nedrīkstētu pārsniegt divus gadus. Saskaņā ar pamatregulu galīgu antidempinga pasākumu parasti nosaka uz pieciem gadiem. Tā kā neviena no šīm personām nepierādīja, ka ar diviem gadiem būtu pietiekami, lai novērstu kaitējumu izraisošo dempingu, kā noteikts pamatregulas 11. panta 1. punktā, nav pamata atkāpties no pasākumu parastā ilguma. Tādēļ šī prasība tiek noraidīta.

(117) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par lietotāju interesēm, tiek secināts, ka galīgo pasākumu noteikšana attiecīgā ražojuma importam nebūtu pretrunā Savienības interesēm, un tiek apstiprināts 117. līdz 121. apsvērums.

### 18. Secinājums par Savienības interesēm

(118) Pamatojoties uz minēto, var apstiprināt pagaidu regulas 122. apsvērumā minēto secinājumu. Nav nekādu būtisku iemeslu, lai nevarētu noteikt galīgus antidempinga maksājumus AS importam no attiecīgajām valstīm.

## G. GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

### 19. Kaitējuma novēršanas līmenis

(119) Jāatgādina, ka peļņas norma, ko izmantoja mērķa peļņas aprēķināšanai, pagaidu posmā bija 7,7 %. Sūdzības iesniedzēji norādīja, ka piemērotāka būtu mērķa peļņa 15 % apmērā. Attiecībā uz to jānorāda, ka tie neiesniedza pārbaudāmus pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka mērķa peļņa ir pārāk zema. Tādēļ tiek ierosināts apstiprināt pagaidu mērķa peļņu 7,7 % apmērā, kas balstās uz peļņas normu visā viena sūdzības iesniedzēja spirta ražošanas uzņēmējdarbības gaitā pēdējā rentablajā gadā pirms importa par zemām dempinga cenām ienākšanas.

(120) Dažas personas apgalvoja, ka 7,7 % ir nereāls un pārāk liels skaitlis. Tās ieteica kaitējuma novēršanas līmeņa noteikšanai izmantot zemāku peļņas normu starp 3 un 5 %. Tomēr šī prasība netika pamatota ar kādiem pierādījumiem, kas liecinātu, ka Savienības ražošanas nozare būtu varējusi gūt peļņu ierosinātajā apmērā, ja Savienības tirgū nebūtu importa par dempinga cenām, un tādēļ tā tika noraidīta.

(121) Dažas personas apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini noteikusi kaitējuma novēršanas līmeni, pamatojoties uz vidējo svērto cenu samazinājuma starpību, lai gan tai vajadzēja izmantot faktisko cenu samazinājuma starpību. Šajā gadījumā netika uzskatīts, ka faktiskā cenu samazinājuma starpība būtu piemērots veids, kā noteikt kaitējuma novēršanas līmeni Savienības ražošanas nozarei, jo tā neatspoguļo to cenas līmeni, kādu varētu pieprasīt, ja Savienības tirgū nebūtu importa par dempinga cenām. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

(122) Pamatojoties uz iepriekš minēto, var apstiprināt provizoriskās kaitējuma starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas uz Savienības robežas pirms nodokļa nomaksas, kā norādīts pagaidu regulas 127. apsvērumā.

## 20. Galīgie pasākumi

### *20.1. Galīgo pasākumu veids*

(123) Kā minēts iepriekš 79. līdz 84. apsvērumā, dažas personas cita starpā norādīja, ka pašreizējie pasākumi būtu jāatceļ, jo notikumi pēc IP saistībā ar attiecīgā ražojuma cenas pieaugumu Savienības tirgū ir izteikti, neapstrīdami un ilgstoši. Tās arī uzskatīja, ka galīgajiem pasākumiem nevajadzētu būt procentuālajam (*ad valorem*) maksājumam, bet gan minimālajai importa cenai (MIC).

(124) Tomēr tiek uzskatīts, ka šajā konkrētajā gadījumā apstākļi neļauj noteikt minimālo importa cenu. Šāda veida pasākumu būtu viegli apiet, ņemot vērā attiecīgā ražojuma raksturu un attiecīgo eksportētāju sarežģīto korporatīvo struktūru.

(125) Tomēr tiek pieņemts, ka attiecīgā ražojuma tirgū valda zināma uzvedības atkarība no cenām un tādēļ būtu lietderīgi iespējami samazināt galīgo pasākumu ietekmi uz Savienības lietotājiem, ja attiecīgā ražojuma cenas strauji pieaugtu. Tādēļ tiek uzskatīts par lietderīgu mainīt galīgo pasākumu veidu no procentuāliem (*ad valorem*) maksājumiem uz īpašiem maksājumiem.

(126) Sagaidāms, ka šāda veida pasākumi zināmā mērā ierobežos iespējamu nevajadzīgu negatīvu ietekmi uz lietotājiem, ja cenas ievērojami un strauji pieaugtu. No otras puses — ja cenas samazinātos, īpašie maksājumi joprojām nodrošinātu Savienības ražotāju pietiekamu aizsardzību. Īpašie maksājumi ir balstīti uz to uzņēmumu, kuri sadarbojās, IP laikā uz ES veiktā eksporta CIF vērtībām, tās pārvēršot euro pēc ikmēneša maiņas kursa un reizinot ar zemāko no dempinga un kaitējuma starpībām saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu.

(127) Attiecībā uz iepriekš minēto divi ražotāji eksportētāji pieprasīja, lai tiktu izmantots gada nevis ikmēneša vidējais maiņas kurss. Tomēr jāatzīmē, ka saskaņā ar standarta praksi valūtu konvertācija antidempinga izmeklēšanās notiek, izmantojot ikmēneša maiņas kursus. Tā tas bija arī šajā izmeklēšanā. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.

(128) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, nosakot īpašos maksājumus, būtu vajadzējis izmantot tābrīža AS cenas, nevis CIF vērtības IP laikā. Jānorāda, ka īpašos maksājumus nosaka, pamatojoties uz dempinga un kaitējuma aprēķiniem IP laikā. Netika iesniegti nekādi pamatoti argumenti, lai īpašo maksājumu aprēķinos šajā gadījumā balstītos uz laika posmu pēc IP. Tādēļ šis apgalvojums tiek noraidīts.

### *20.2. Galīgo pasākumu noteikšana*

(129) Pēc pagaidu pasākumu publicēšanas pieteicās kāds potenciālais ražotājs eksportētājs un norādīja, ka atlikušo maksājuma likmi būtu jānosaka lielākā noteiktā maksājuma līmenī, nevis Indonēzijai konstatētās lielākās dempinga starpības līmenī. Tomēr atlikusī maksājuma likme ir noteikta atlikušā dempinga vai atlikušās dempinga starpības līmenī, piemērojot mazākā maksājuma noteikumu. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.

(130) Ievērojot iepriekš minēto, uzskatāms, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu galīgie antidempinga pasākumi attiecīgā ražojuma importam būtu jānosaka kā mazākais no diviem lielumiem – dempinga starpība vai kaitējuma starpība saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu.

(131) Visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata bija iecerēts ieteikt galīgo antidempinga maksājumu noteikšanu. Tām arī tika atvēlēts termiņš, kurā iesniegt apsvērumus pirms informācijas galīgās izpaušanas. Personu iesniegtās piezīmes tika pienācīgi ņemtas vērā, un vajadzības gadījumā konstatējumi tika attiecīgi grozīti.

(132) Ierosinātie galīgie antidempinga maksājumi ir šādi.

| **Valsts** | **Uzņēmums** | **Galīgais īpašais antidempinga maksājums (EUR par tonnu neto)** |
|---|---|---|
| **Indija** | *VVF Limited* | 46,98 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 86,99 |
| **Indonēzija** | *P.T. Musim Mas* | 45,63 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 80,34 |
| **Malaizija** | *KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.* | 35,19 |
| | *Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.* | 61,01 |
| | *Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd* | 51,07 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 61,01 |

(133) Uzņēmumu atsevišķās antidempinga maksājuma likmes, kas minētas šajā regulā, piemēro tikai tā attiecīgā ražojuma importam, ko ražo šie uzņēmumi un tādējādi konkrēti nosauktās juridiskās personas. Par tāda attiecīgā ražojuma importu, ko saražojis kāds cits uzņēmums, kura nosaukums un adrese nav īpaši minēta 1. pantā, tostarp struktūras, kas ir saistītas ar īpaši minētajiem uzņēmumiem, nevar gūt labumu no šīm likmēm, un uz šādu importu attiecas "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamā maksājuma likme.

(134) Prasība piemērot šīs atsevišķās antidempinga maksājuma likmes (piemēram, pēc subjekta nosaukuma maiņas vai jaunas ražotnes vai pārdošanas struktūras izveides) nekavējoties nosūtāma Komisijai[10] kopā ar visu attiecīgo informāciju, it īpaši par visām izmaiņām uzņēmuma darbībā attiecībā uz ražošanu, pārdošanu iekšzemes tirgū un eksporta pārdošanu, kuras saistītas ar, piemēram, minēto nosaukuma maiņu vai minētajām pārmaiņām ražošanas un pārdošanas struktūrās. Tad vajadzības gadījumā regulu attiecīgi grozīs, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kuriem piemēro atsevišķas maksājuma likmes.

## 21. Saistības

(135) Viens Indijas un viens Malaizijas ražotājs eksportētājs kopā ar saistītu importētāju piedāvāja cenu saistības saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu. Abos saistību piedāvājumos bija ietverts liels ražojumu grupu skaits (pēc ķīmiskās specifikācijas), katrai grupai piemērojot dažādu minimālo importa cenu (MIC), bet cenu atšķirības starp grupām bija līdz 25 % Malaizijas eksportētājam un līdz pat 100 % Indijas eksportētājam. Turklāt atsevišķajās grupās cenas mainījās līdz pat 20 %, kas nozīmē ļoti lielu savstarpējas izlīdzināšanas risku. Tika arī konstatēts, ka Indijas eksportētāja piedāvājumā nebija risināts jautājums par attiecīgā ražojuma cenu nestabilitāti. Savstarpējas izlīdzināšanas risks tika konstatēts arī attiecībā uz Malaizijas eksportētāju un tā saistīto importētāju Savienībā, kurš attiecīgo ražojumu saņēma ne tikai no Malaizijas eksportētāja, bet arī no citiem piegādātājiem. Visbeidzot, muitai būtu grūti noteikt ražojuma ķīmisko specifikāciju bez atsevišķas analīzes veikšanas, un tādējādi uzraudzība kļūtu ļoti apgrūtinoša vai pat neiespējama. Tādēļ šie saistību piedāvājumi tika noraidīti. Pēc ierosinājuma mainīt pasākumu veidu viens ražotājs eksportētājs grozīja savu saistību piedāvājumu, ierosinot vidējo MIC visām ražojuma grupām un apgalvojot, ka tad vairs nebūs nekāda savstarpējas izlīdzināšanas riska. Otrs ražotājs eksportētājs vienkārši saglabāja savu piedāvājumu. Tomēr, ņemot vērā ražojuma veidu skaitu un cenu atšķirības starp tiem, MIC varētu pilnībā apdraudēt pasākumu efektivitāti. Turklāt uzņēmumu un to piedāvājumu struktūra, kā norādīts iepriekš, joprojām ir šķērslis saistību pieņemšanai. Viena eksportētāja ierosinātais ziņošanas un cenu režīms nerisina šo problēmu un padarītu uzraudzību ļoti apgrūtinošu vai pat neiespējamu. Tādēļ saistību piedāvājumus nevar pieņemt.

## 22. Pagaidu antidempinga maksājumu galīgā iekasēšana

(136) Ņemot vērā konstatēto dempinga starpību lielumu un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma līmeni, tiek uzskatīts par lietderīgu summas, kas nodrošinātas ar pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu, galīgi iekasēt tādā apjomā, kādā noteikts galīgais maksājums. Ja galīgais maksājums ir mazāks par pagaidu maksājumu, atlīdzina tās summas, kas provizoriski nodrošinātas un pārsniedz galīgo antidempinga maksājumu,

---

[10] *European Commission*, *Directorate-General for Trade*, *Directorate H*, *NERV-105*, 1049 Brisele, Beļģija.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants*

1. Ar šo nosaka galīgo antidempinga maksājumu par importu, kurā ietilpst tādi piesātinātie alifātiskie spirti ar oglekļa atomu virknes garumu C8, C10, C12, C14, C16 vai C18 (neietverot zarotas virknes izomērus), ietverot atsevišķus vienvērtīgos piesātinātos alifātiskos spirtus (ko dēvē arī par "tīrām frakcijām") un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (parasti iedala C8–C10 kategorijā), maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijās C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (parasti iedala C12–C14 kategorijā) un maisījumus, kuros pārsvarā oglekļa atomu virknes garums ir kombinācijā C16–C18, ar izcelsmi Indijā, Indonēzijā un Malaizijā, ko patlaban klasificē ar KN kodiem *ex* 2905 16 85, 2905 17 00, *ex* 2905 19 00 un *ex* 3823 70 00 (TARIC kodi 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 un 3823 70 00 91).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro 1. punktā norādītajam ražojumam, kuru ražo turpmāk minētie uzņēmumi, ir šāda.

| **Valsts** | **Uzņēmums** | **Galīgais antidempinga maksājums (EUR par tonnu neto)** | **TARIC papildkods** |
|---|---|---|---|
| **Indija** | *VVF Ltd, Taloja, Maharashtra* | 46,98 | B110 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 86,99 | B999 |
| **Indonēzija** | *P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara* | 45,63 | B112 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 80,34 | B999 |
| **Malaizija** | *KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan* | 35,19 | B113 |
| | *Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor* | 61,01 | B114 |
| | *Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang* | 51,07 | B117 |
| | Visi pārējie uzņēmumi | 61,01 | B999 |

3. Ja preces pirms laišanas brīvā apgrozībā ir bojātas un tādēļ, lai noteiktu muitas vērtību, faktiski samaksāto vai maksājamo cenu aprēķina proporcionāli saskaņā ar 145. pantu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi[11], antidempinga maksājuma summu, kas aprēķināta saskaņā ar iepriekš minētajām likmēm, samazina par procentuālo daudzumu, kas atbilst faktiski samaksātās vai maksājamās cenas daļai.

4. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem, ja nav noteikts citādi.

*2. pants*

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Komisijas Regulai (ES) Nr. 446/2011 par Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes konkrētu alifātisko spirtu un to maisījumu importu. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgā antidempinga maksājuma summas, atlīdzina.

*3. pants*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā —*

*priekšsēdētājs*

*[...]*

[11] OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.